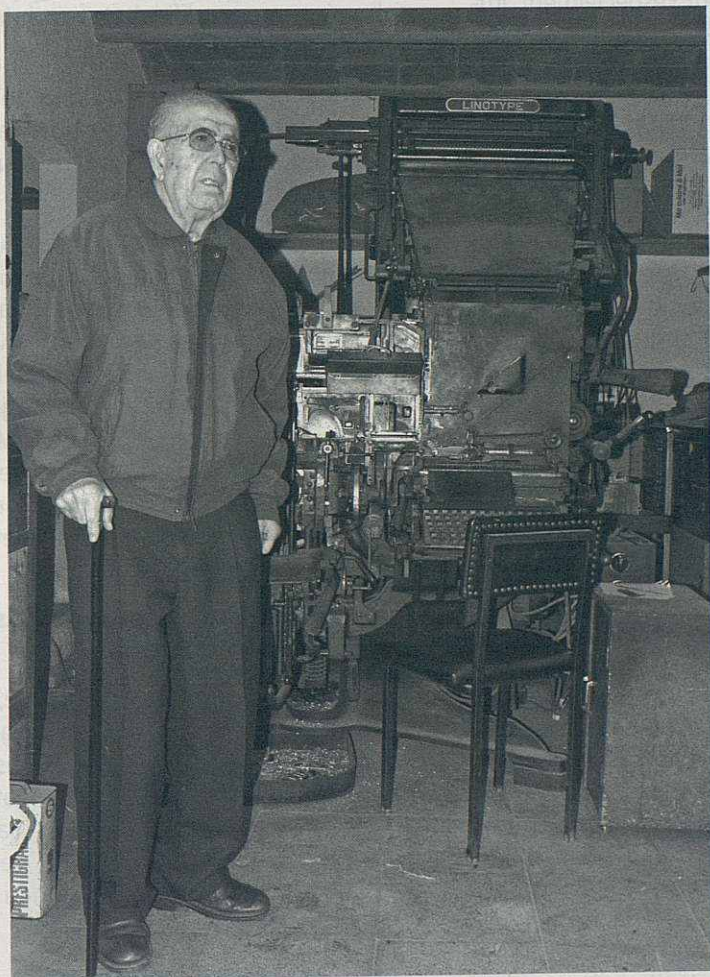

Joan Cabot: "Per poder valorar les coses i les persones, s'han de conèixer i, per conèixer, ens hi hem de poder acostar"

El fundador de la revista Ronçana ha estat un personatge de gran vigor. En Joan era una persona de gestos clars, fets sempre amb una inequívoca remor de fons: l'amor al seu poble a les persones que hi vivien. Per això, en l'entrevista que l'Anuari de l'any 2008 (que ell mateix va començar fa 47 anys!) i que ara reproduïm aquí, se'ns mostra tal com era: una persona compromesa, de valors arrelats a la terra. Gràcies per tot, Joan.

Amb la seva linotípa que encara es conserva a casa seva.

Vós vàreu anar a l'escola amb el Mestre Joan Batlle, aquí a la Sagrera. Com és que us va començar a agradar tant el món de les lletres?

Si, vaig tenir la sort de néixer molt a prop de l'Escola, i als quatre anys, tot i que en aquell temps no era pas gens habitual, vaig començar a anar a estudi. Segurament aquesta precocitat en els estudis i les bones maneres del mestre Batlle van ajudar-me a conèixer i estimar el

món de les lletres. Tota la meua experiència escolar a Santa Eulàlia la vaig tenir amb el Sr. Batlle i és ell el qui em va encaminar a seguir els estudis a l'Acadèmia Pràctica. Per això vaig anar a viure a Barcelona, a casa d'uns amics de la família: de dies treballava d'aprenent en una impremta i els vespres estudiava a l'acadèmia. Ben aviat em va agradar el món de la impremta, per això vaig deixar l'Acadèmia i vaig començar els estudis d'Arts Gràfiques a l'Escola Industrial, al carrer Urgell.

Però vau néixer en una família de pagesos?

Sí, a casa eren pagesos. El meu pare tenia una finca forestal i també es dedicava a l'explotació del bosc (fusta, carbó, pinyes, llenya, ...) però a mi aquestes feines no m'acabaven de fer el pes. El pare no entenia massa que no volgués continuar les feines de la casa, però gràcies a la comprensió de la meua mare i a l'amistat que teníem amb el Sr. Batlle, el pare va cedir i vaig poder estudiar el que realment m'agradava.

Santa Eulàlia de Ronçana, en la meua infància era un poble rural ben diferent del que és ara i la juvenallada, si no era pels models que podíem veure en el mestre Batlle o també en mossèn Manel Solà, no teníem pas gaire referents més.

I així, ben aviat, obriu negoci a Granollers

Això encara va trigar una mica, però sí: quan vam decidir de casar-nos amb la Maria Teresa vaig fer un pensament. Aleshores em va semblar que posar una altra impremta a Santa Eulàlia era excessiu perquè en Marcel Galobart ja n'havia instal·lat una feia poc temps.

Durant la guerra va venir a viure a casa el senyor Puchades i la seva família, de Granollers, que durant molts anys van seguir venint periò-

Fent d'aprenent de caixista.